

РЕШЕНИЕ

№ 18649

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 62 СЪСТАВ, в публично заседание на първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА

при участието на секретаря МАРИАНА ИВ. СОКОЛОВА
като разглежда докладваното от ЕВЕЛИНА ОГН. МАРИНОВА Гражданско дело № 20231110129293 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на срещу

Предявени са искове с правно основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 12.06.2018 г. в гр. София, на бул. „Никола Вапцаров“, в посока от ул. „Козяк“ към бул. „Черни връх“ л.а. „КИА Соренто“ с рег. №, управляван от Н. П. С., е попаднал в необозначена и несигнализирана дупка на пътното платно, вследствие на което е бил увреден. При ищеца в качеството му на застраховател по договор за застраховка „Каско“ /полица №, сключен със собственика на увредения автомобил, е била образувана щета №, От страна на застрахователя е била изплатена сумата от 1 014, 19 лв. застрахователно обезщетение. Счита, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования срещу ответника, който има задължението да стопанисва и поддържа процесния пътен участък – за изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 1 014, 19 лв. и ликвидационните разноски в размер на 10 лв. или общо за сумата от 1 024, 19 лв.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от **1 024, 19 лв.**, представляваща регресно вземане по образуваната при него щета, ведно със законна лихва от исковата молба до окончателното изплащане, както и сумата **317, 56 лв.** мораторна лихва за периода 31.05.2020 г. – 31.05.2023 г. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва исковете. Оспорва съществуването на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка

„Каско“ по съображения, че към исковата молба е представена застрахователна полица, която не е подписана, не съответства на изискването на чл.345 КЗ и не доказва възникването на застрахователно правоотношение. Оспорва твърдения механизъм на настъпване на щетите. Твърди, че не е приложен снимков материал. Позовава се на съпричиняване от страна на водача на автомобила. Моли съда да отхвърли предявените искове.

Приет е за съвместно разглеждане обратен иск на срещу Ищецът твърди, че вредите са настъпили в причинна връзка с договорно неизпълнение на по сключения помежду им договор за поддръжка на процесния пътен участък.

От страна на ответника е постъпил отговор на обратния иск, с който оспорва същия.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, съгласно разпоредбата на чл.235, ал.2 ГПК, намира следното от фактическа страна:

По делото е представена застрахователна полица „Каско“ на МПС № от 04.12.2017 г., сключена със, за л.а. „КИА Соренто“ с рег. № със срок на валидност от 00:00 часа на 16.12.2017 г. до 23:59 часа на 15.12.2018 г. с клауза „Пълно каско“.

С уведомление за щета от 13.06.2018 г. застрахователят е уведомен за настъпването на застрахователно събитие, а именно – че на 12.06.2018 г. при движение по бул. „Никола Вапцаров“ от ул. „Козяк“ към бул. „Черни връх“ автомобилът е попаднал в дупка на пътното платно, вследствие на което са били увредени задна лява гума и джанта.

Образувана е щета №, по която са съставени калкулация на претенция и опис-заключение по щета.

Безспорно е между страните, че с ищецът е изплатил сумата от 1 014, 19 лв. застрахователно обезщетение.

Безспорно е между страните, че процесният пътен участък се стопанисва от ответника.

Представен е договор от 11.06.2015 г., сключен между като възложител и – като изпълнител, с предмет: поддръжка и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения в обхвата на зоната – за посочените в спусък Приложение 11 улици и булеварди. Приложение № 11 не е представено по делото. Представена е заповед на зам.-кмета на с вх. № ОК-4505/16.05.2018 г., с която в изпълнение на посочения договор на е възложено извършването на ремонтни работи на пътните платна на улици, заложи в годишната програма за текущ ремонт на район „Лозенец“, в т.ч. бул. „Никола Вапцаров“ в участъка от ул. „Козяк“ до бул. „Черни връх“ – 180 кв.м. асфалтобетон, които да бъдат извършени в срок до 10.07.2018 г. Видно от извлечение от сметка на, е заплатила възложените дейности.

От заключението на АТЕ се установява, че ПТП е настъпило при следния механизъм: на 12.06.2018 г. в гр. София л.а. „КИА Соренто“ с рег. № се движи по бул. „Никола Вапцаров“, в посока от ул. „Козяк“ към бул. „Черни връх“, когато попада в необезопасена дупка на пътното платно, в причинна връзка с което са му нанесени щети – по задна лява гума и задна лява джанта. Към датата на застрахователното събитие автомобилът е в експлоатация 2 години, 5 месеца и 27 дни. Стойността, необходима за възстановяване на щетите по средни пазарни цени възлиза на сумата 1 014, 19 лв. Ликвидационните разноски са между 15 и 25 лв.

Пред СРС е разпитан свидетелят Н. С., който депозира показания, че си спомня да е участвал в ПТП през м.06.2018 г., в светлата част на деня, при движение от Правителствена болница към заведението „Кошарите“, което се намира на бул. „Черни връх“. Заявява, че е попаднал в необезопасена дупка с остър ръб, при което е спукал задна лява гума, която се е наложило да смени и за което е уведомил застрахователя.

Въз основа на така установеното съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл.410, ал.1, т.2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД.

Основателността на иска се предпоставя от кумулативното наличие на следните предпоставки: валидно възникнало застрахователно правоотношение по имуществена застраховка (в т.ч. „Каско“), по силата на което застрахователят е изплатил застрахователно обезщетение, отговорност на ответника по отношение на увредения-застрахован, възникнала за него в качеството на възложител на работа при условията на чл. 49 ЗЗД, а именно: виновно противоправно деяние (действие или бездействие), осъществено от физическо лице - изпълнител на работата при или по повод извършването ѝ, в причинна връзка с което са причинени вреди в претендирания размер, и обуславящо отговорността на ответника правоотношение по възлагане на работата на прекия делинквент, които в случая са налице с оглед ангажираните по делото писмени, гласни доказателства и заключението на АТЕ.

В подкрепа на твърденията си във връзка с процесното произшествие, настъпило в срока на застрахователно покритие по имуществената застраховка „Каско“, ищецът е ангажирал уведомление за щета, разпитан е водачът на автомобила – Н. С., прието е заключение на АТЕ. Съгласно заключението на вещото лице по изслушаната АТЕ, причинените на автомобила щети са в причинна връзка с процесното ПТП.

Съдът намира, че от съвкупната преценка на ангажираните по делото доказателства се установява попадането на автомобила в необезопасена дупка

на платното за движение, в причина връзка с което на последния са нанесени щети. Липсата на съставен протокол за ПТП не променя горния извод, доколкото в настоящото производство са ангажирани гласни доказателства – разпитан е водачът на автомобила, чиито показания кореспондират на ангажираните писмени доказателства, и е изслушана АТЕ.

По изложените съображения съдът счита, че ищецът е изпълнил доказателствената си тежест да установи настъпилото ПТП, неговия механизъм, както и настъпилите в резултат от него имуществени вреди.

Съгласно нормата на чл.8, ал.3 и чл.31 от Закона за пътищата (ЗП) общинските пътища са публична общинска собственост, като ремонтът и поддържането им се осъществяват от общините. В чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. с § 7, ал.1, т.4 ЗМСМА, е регламентирано, че собственик на улицата е общината, като на основание чл.11, ал.1 ЗОС следва да я управлява с грижата на добрия стопанин. В чл.167, ал.1 и ал.2, т.1 ЗДвП е предвидено, че лицата, които стопанисват пътя, го поддържат в изправно състояние, сигнализират незабавно препятствията по него и ги отстраняват във възможно най - кратък срок, като службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността и състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения, пътната маркировка и др. С оглед на това следва да се приеме, че на ответника е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците на територията на, включително да не допуска и съответно своевременно да отстранява дупки по тях. Ответникът изпълнява тези свои законоустановени задължения чрез своите служители или други лица, на които е възложил изпълнението на тези свои задължения и носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действия или бездействия на лицата, натоверени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответноотт населено място /решение № 15/25.07.2014 г. по т. д. № 1506/2013 г. на ВКС, I ТО/.

В настоящия случай се установи, че автомобилът е попаднал в несигнализирана дупка на пътното платно, собственост на ответника. Последният не е изпълнил задължението си, произтичащо от чл.31 ЗП чл.167 ЗДвП да ремонтира тази дупка, както и задължението си, регламентирано в чл.13, ал.1 ЗДвП да предупреди участниците в движението за опасности по пътя, каквато е наличието на дупка в пътното платно, като постави необходимите средства за сигнализиране. Ето защо, следва да се приеме, че с бездействието си за отстраняване дупката на пътя и сигнализиране на същата е причинил на застрахованото при ищеца лице имуществени вреди. Предвид обстоятелството, че тези вреди не са резултат от обективните, присъщи качества на вещта, а са резултат от неприсъщото качество на вещта, то отговорността на ответника следва да се ангажира на основание чл.49 ЗЗД.

По изложените съображения следва да се приеме, че е осъществен фактическият състав на непозволеното увреждане.

В доказателствена тежест на ответника е да установи своевременно

релевираното с писмения отговор възражение за съпричиняване, в който смисъл е и докладът на делото. В хода на производството същият не е ангажирал доказателства в тази насока.

Причинените на увредения автомобил щети към момента на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени възлизат на сумата от 1 014, 19 лв. съгласно заключението на АТЕ, която съвпада с изплатеното застрахователно обезщетение.

Обхватът на регресното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, както и от размера на обезщетението, което третото лице дължи на застрахования. Третото лице не може да бъде задължено да заплати на застрахователя повече, от колкото дължи на застрахования. В този смисъл регресното право е в размер, който е равен на по-малката сума между платеното застрахователно обезщетение и дължимото деликтно обезщетение.

В случая стойността, необходима за отстраняване на щетите по средни пазарни цени, съвпада с изплатеното обезщетение, с оглед на което ищецът се е суброгирал в правата на застрахования за изплатеното обезщетение и обичайните разноски за определянето му (претендираните от ищеца такива са в размер, по-малък от установения от АТЕ) в размер на сумата от 10 лв. или общо за сумата от 1 024, 19 лв. С оглед изложеното искът следва да се уважи в пълния му предявен размер.

По отношение на иска за мораторна лихва в тежест на ищеца е да докаже съществуването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на вземането си. В случая се установи съществуването на първата предпоставка. Вземането на ищеца не е срочно, поради което ответникът би изпаднал в забава след получаване на покана. По делото е представена регресна покана с вх. № от м.01.2019 г., с оглед на което и при спазване принципа на диспозитивното начало в полза на ищеца е възникнало вземане за мораторна лихва за периода 31.05.2020 г. – 31.05.2023 г. в размер на сумата 317, 56 лв., определен по реда на чл.162 ГПК с помощта на електронен лихвен калкулатор на НАП, разпечатка от който е представена по делото. С оглед изложеното искът следва да се уважи в пълния му предявен размер.

По обратния иск на:

С оглед уважаването на главния иск е налице процесуалното условие за разглеждане по същество и на обратния иск по делото.

Неизпълнението на договорно задължение по причина, за която отговаря неизправната страна, поражда за изправната страна правата по чл.79, ал.1 ЗЗД, а именно – да иска изпълнение заедно с обезщетение или да иска обезщетение за неизпълнение. Съгласно чл.82 ЗЗД обезщетението обхваща претърпяната загуба и пропуснатата полза, доколкото са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и са могли да бъдат предвидени при пораждаване на задължението. Претърпяната загуба обхваща намаляване на имуществото, а пропуснатата полза – неосъществено негово

увеличаване. Основателността на предявения иск се предпоставя от установяване на валидно договорно правоотношение, в причинна връзка с неизпълнението по което от страна на ответника са причинени вреди.

Представен е договор от 11.06.2015 г., сключен между като възложител и – като изпълнител, с предмет: поддръжка и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения в обхвата на зоната – за посочените в спусък Приложение 11 улици и булеварди. Приложение № 11 не е представено по делото. Същевременно, страните не спорят, че бул. „Никола Вапцаров“ не е част от Приложение № 11 към договора, а по отношение на него е налице отделно възлагане, което се потвърждава и от представеното по делото писмо, в което е инкорпорирано възлагането на ремонтни дейности на бул. „Никола Вапцаров“ в участъка от ул. „Козяк“ до бул. „Черни връх“ – 180 кв.м. асфалтобетон, в срок до 10.07.2018 г. От страна на възложителя са заплатени процесните ремонтни дейности, видно от представеното по делото извлечение от сметката на Не се установява работата да е изпълнена некачествено, респ. да е ангажирана гаранционната отговорност на изпълнителя, т.е. не може да се приеме, че наличието на процесната дупка на пътното платно се дължи на некачествено изпълнение на възложените СМР, а доколкото улицата не е включена в списъка за текуща поддръжка – и че изпълнителят е отговорен за състоянието на пътното платно, тъй като задължението му за ремонт е възниквало след конкретно възлагане от, която е следвало да следи за състоянието на пътя и да сигнализира изпълнителя при всяка необходимост от това. Не се твърди и установява процесната дупка да е съществувала към момента на възлагането, за да се приеме, че запълването ѝ се включва в това възлагане. Доколкото не е налице неизпълнение на договорно задължение на ответника, предявеният обратен иск следва да се отхвърли като неоснователен.

По разноските:

В полза на ищеца следва да се присъди, на основание чл.78, ал.1, вр. ал.8 ГПК, сумата от 603, 67 лв. разноски и юрисконсултско възнаграждение по делото.

Ответникът няма право на разноски по делото.

В полза на ответника по обратния иск следва да се присъди сумата от 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, БУЛСТАТ да заплати на, ЕИК, на основание чл.410, ал.1, т.2 КЗ, вр. чл.49 ЗЗД и чл.86, ал.1 ЗЗД, сумата **1 024, 19** лв., представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски по щета № във връзка с ПТП,

настъпило на 12.06.2018 г. в гр. София, на бул. „Никола Вапцаров“, ведно със законна лихва от исквата молба – 30.05.2023 г. до окончателното изплащане, както и сумата **317, 56** лв. мораторна лихва за периода 31.05.2020 г. – 31.05.2023 г.

ОТХВЪРЛЯ предявения от, БУЛСТАТ срещу, ЕИК обратен иск с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. чл.82 ЗЗД, за обезщетение за вреди от неизпълнение на договор за изработка в размер на сумите по главния иск – **1 024, 19** лв. главница и **317, 56** лв. мораторна лихва – като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**.

ОСЪЖДА, БУЛСТАТ да заплати на, ЕИК, на основание чл.78, ал.1, вр. ал.8 ГПК, сумата от **603, 67** лв. разноси и юрисконсултско възнаграждение по делото.

ОСЪЖДА, БУЛСТАТ да заплати на, ЕИК, на основание чл.78, ал.3, вр. ал.8 ГПК, сумата от **100** лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от съобщаването му чрез връчване на препис.

Решението е постановено при участието на трето лице-помагач на страната на ответника –

Съдия при Софийски районен съд: _____